

Toruń, dnia 21 grudnia 2021 roku

Prof. dr hab. Maciej Zastempowski
Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu

**Recenzja w postępowaniu habilitacyjnym
dr Mariusza Sołtysika**

Podstawy formalne recenzji

Podstawy prawne sporządzonej recenzji w postępowaniu habilitacyjnym dr Mariusza Sołtysika wyznaczają art. 218 – 226 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. z 2021 r. poz. 478, 619).

Podstawę formalną recenzji stanowi pismo, z dnia 22 listopada 2021 roku, prof. dr hab. Pawła Luli, Prorektora ds. Nauki Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, informujące o powołaniu przez Radę Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości mojej osoby na recenzenta w postępowaniu habilitacyjnym dr Mariusza Sołtysika.

Podstawą do przygotowania recenzji były następujące prace i dokumenty przygotowane przez dr Mariusza Sołtysika:

- dane wnioskodawcy (załącznik 1 – brak wersji papierowej),
- kopia dokumentu potwierdzającego posiadanie stopnia naukowego doktora (załącznik 2 – brak wersji papierowej),
- autoreferat przedstawiający omówienie dorobku oraz osiągnięć w pracy badawczo-naukowej (załącznik 3),
- wykaz osiągnięć naukowych stanowiących znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości (załącznik 4 – w wersji papierowej brak stron 16-21),
- publikacje przed doktoratem (pdf na nośniku),
- publikacje po doktoracie (pdf na nośniku),
- wybrane publikacje naukowe,
- monografia pt. *Projektowanie strategii innowacji*, PWE, Warszawa 2021,
- zaświadczenia,
- nośnik pendrive z zapisem elektronicznym przedkładanych dokumentów.

Podstawowe dane o Kandydacie

Dr Michał Sołtysik uzyskał dyplom magistra w 2008 roku (Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie) a stopień doktora w 2016 roku (Wydział Zarządzania Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie). W 2013 roku ukończył także studia podyplomowe pt. *Menedżer Badań Naukowych i Prac Rozwojowych*, w Wyższej Szkole Ekonomii i Innowacji w Lublinie.

Od początku swojej kariery naukowej związany jest z Uniwersytetem Ekonomicznym w Krakowie, pracując kolejno na stanowisku:

- asystenta (2009-2016) – Katedra Procesu Zarządzania,
- adiunkta (od 2016) – Katedra Procesu Zarządzania (w latach 2016-2020 – Wydział Zarządzania, do 2020 – Instytut Zarządzania, Kolegium Nauk o Zarządzaniu i Jakości).

Dr Mariusz Sołtysiak nie ubiegł się uprzednio o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Wymogi prawne wobec osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego

Zgodnie z artykułem 219 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. z 2021 r. poz. 478, 619) stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która:

- 1) posiada stopień doktora;
- 2) posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej:
 - a) 1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a, lub
 - b) 1 cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b, lub
 - c) 1 zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne;

- 3) wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Warunek 1 – posiada stopnia doktora

Dr Mariusz Sołtysiak uzyskał stopień naukowy doktora w dyscyplinie Nauki o Zarządzaniu, nadany uchwałą Rady Wydziału Zarządzania Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie z dnia 23 czerwca 2016 roku.

Podstawę stopnia naukowego stanowiła, obroniona z wyróżnieniem, rozprawa doktorska pt. *Metodyka projektowania strategii organizacyjnych przedsiębiorstwa*, przygotowana pod kierunkiem promotora prof. dr hab. Adama Stabryły. Recenzentami w przewodzie doktorskim byli prof. dr hab. Henryk Bieniok oraz prof. dr hab. Jarosław Karpacz.

Dr Mariusz Sołtysiak spełnia warunek 1.

Warunek 2 – posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny

Jako osiągnięcie naukowe będące podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr Mariusz Sołtysik wskazał własną monografię pt. *Projektowanie strategii innowacji*, wydaną nakładem Polskiego Wydawnictwa Ekonomicznego w Warszawie, w 2021 roku.

Wydawnictwo to znajduje się w wykazie wydawnictw publikujących recenzowane monografie naukowe sporządzonym przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 lipca 2021 roku (pozycja 439).

Oceniając czy wskazana monografia stanowi znaczny wkład w rozwój nauki o zarządzaniu i jakości, jako dyscypliny naukowej, przyjąłem następujące kryteria:

- 1) aktualność podjętej tematyki,
- 2) przedstawione ramy teoretyczne – model teoretyczny / badawczy,
- 3) metodyka badawcza,
- 4) warstwa empiryczna.

Odnosząc się do podjętej przez dr Mariusza Sołtysika tematyki projektowania strategii innowacji (w kontekście zdolności innowacyjnych przedsiębiorstwa, myślenia projektowego i niepewności otoczenia), nie sposób odmówić jej aktualności. Świadczy o tym nawet pobieżna analiza baz WoS, Scopus czy ScienceDirect (Elsevier)

(np. WoS w roku 2021 – 5170 a w 2022 - już 105 artykułów naukowych zawierających w temacie słowa kluczowe: „strategy” i „innovation”) wskazująca na niesłabnące od wielu lat zainteresowanie tym zagadnieniem. Jak słusznie zauważa dr Sołtysik, w pierwszych słowach swej monografii, *„innowacyjność jako względnie trwała cecha przedsiębiorstwa nie jest przejawem incydentalnego zdarzenia, lecz wynikiem rozwijania umiejętności i podejmowania działalności w dłuższej perspektywie (...), innowacje nie zdarzają się przez przypadek, są rezultatem systematycznego i zorganizowanego procesu zarządzania zmianą”,* a *„dynamiczne otoczenie wymaga od przedsiębiorstwa zdolności do ciągłego poszukiwania sposobu wyróżniania się (unikalności)”*. Już te kilka uwag wydaje się jednoznacznie wskazywać ważność podejmowanych zagadnień – połączenia zdolności innowacyjnych z projektowaniem strategii, uwzględniającym zmienną otoczenia. Ujęcie w jednym „projekcie badawczym” tych trzech obszarów uważam za inspirujące, interesujące, innowacyjne i niewątpliwie „nośne badawczo”.

Oceniając monografię z perspektywy należnych jej fundamentów, czyli ram teoretycznych, z jednej strony wskazujących na istniejącą w wiedzy lukę badawczą, z drugiej zaś - równie kluczowej – wskazującej na podstawy (źródła, referencje) przyjmowanego i/lub proponowanego modelu teoretycznego, uważam, że jest ona dobra. Dr Mariusz Sołtysik fundamenty powyższe przedstawia w rozdziale pierwszym i częściowo drugim. Odnosząc się do ram teoretycznych, przedstawiają one wspomniane wcześniej kluczowe obszary, a mianowicie zdolności innowacyjne przedsiębiorstwa, strategie innowacji, myślenie projektowe oraz niepewność otoczenia. Dr Mariusz Sołtysik przedstawił krytyczną dyskusję istniejącego stanu wiedzy w każdym z tych obszarów, opartą na znanych i cenionych pozycjach literatury zagranicznej i polskiej. Jego wywód jest tu spójny i logiczny. Część tą czyta się dobrze i wskazuje ona na dużą wiedzę i erudycję jej Autora. Żałować można jedynie, iż dr Mariusz Sołtysik nie pokusił się, dokonując krytycznego przeglądu każdego z tych obszarów, na przyjęcie jednorodnego podejścia, np. aby analizując poszczególne poglądy, koncepcje, teorie przedstawić je w formie tabeli (tak jak np. przy klasyfikacji zasobów). Zdecydowanie podniosłoby to przejrzystość wyводу. Pewien niedosyt powoduje także brak jednoznacznego wskazania we wstępie pracy luk badawczych. Są one bowiem opisane w części metodycznej oraz zakończeniu. Moje zastrzeżenia dotyczą także sposobu „wyprowadzenia” przez dr Mariusza Sołtysika hipotez badawczych. Dlaczego nie uczynił tego w oparciu o bardzo rozbudowane, szczegółowe i solidne studia literaturowe opisane w rozdziale pierwszym a zrobiło to, na bazie szczątkowego tła, w rozdziale metodycznym? Moim zdaniem takie podejście zaburza nieznacznie logikę wyводу.

W warstwie metodycznej - generalnie - rozprawa dr Mariusza Sołtysika nie rozczarowuje. Metodyce pracy poświęca on rozdział drugi. Rozpoczyna go od przedstawienia modelu startowego procesu badawczego wraz z stawianymi tu hipotezami. Niestety, również tu, trochę zabrakło dbałości o logikę wyводу, bowiem dr Mariusz Sołtysik w pierwszej części rozdziału wskazuje model badawczy i formułuje hipotezy, by następnie w dalszej części, ze szczątkowego przeglądu literatury, wyprowadzić je ponownie. Takie podejście skutkuje także wyrażeniem przez dr Sołtysika podglądu, z którym trudno mi się zgodzić, a mianowicie, iż „(...) rozumienie zdolności innowacyjnych organizacji jest w literaturze stosunkowo mało rozwinięte, spowodowane przez niejednoznaczne i niespójne definicje innowacji i innowacyjności”, opartego na pracach Fiola (1996) i Gopalakrishnan & Damonpour (1997). Rzeczywiście było tak dwadzieścia kilka lat temu, ale nie jest współcześnie. Przecież „*innovation capability*” to jeden z bardziej aktualnych i rozwijanych obszarów badawczych, co zresztą dr Mariusz Sołtysik przedstawił w części teoretycznej.

Odnosząc się do treści hipotez nie mam wątpliwości, że sformułowano je poprawnie. Tak samo traktuję zaproponowany model badawczy.

W dalszej części rozdziału dr Mariusz Sołtysik omawia wykorzystane narzędzie badawcze (kwestionariusz ankiety), bazujące na wcześniej zwalidowanych skalach. Opisuje także przeprowadzone badania ilościowe, sposób doboru próby badawczej, metody analizy danych (SEM, modele moderacji i mediacji), dopasowanie modelu oraz zależności między konstruktami a branżą, płcią oraz zajmowanym stanowiskiem. Nie mam wątpliwości odnośnie celowości przedstawienia tych kwestii, niestety nie wszystkie one, moim zdaniem, powinny znaleźć się w tej części. Mam tu na myśli kwestię wspomnianych zależności oraz dopasowania modelu. Obie te kwestie to przecież rezultat i wynik badań a nie ich metodyka. Ponownie zabrakło tu „dbałości” o logikę wyводу. Szkoda także, iż dr Mariusz Sołtysik nie pokusił się, po pierwsze o pełniejszą ocenę doboru próby badawczej, a przede wszystkim jej reprezentatywności, po drugie zaś o wskazanie, dlaczego różnicuje zależności pod względem tych a nie innych zmiennych (branża, płeć, zajmowane stanowisko).

Rozdział trzeci to główna część empiryczna monografii. Dr Mariusz Sołtysik przedstawia tu uzyskane wyniki (oraz prowadzi z nimi dyskusję z perspektywy podglądów i wyników badań innych naukowców). Kolejno odnosi się do każdej z postawionych hipotez, dokonując ich weryfikacji. Część tą oceniam pozytywnie, zarówno w zakresie prezentacji uzyskanych wyników, sposobów weryfikacji hipotez, szczegółowych analiz mediacji i moderacji. W mojej ocenie to najlepsza i najbardziej wartościowa część monografii dr Mariusza Sołtysika.

Konkludując, za znaczny wkład dr Mariusza Sołtysika w rozwój nauki o zarządzaniu i jakości, jako dyscypliny naukowej, uważam zarówno poszerzenie wiedzy w zakresie projektowania strategii innowacji, jak i opracowany model wskazujący na istotną rolę myślenia projektowego w procesie łączącym zdolności innowacyjne z typem strategii przedsiębiorstwa.

Biorąc pod uwagę powyżej omówione kryteria stwierdzam, iż wskazane przez dr Mariusza Sołtysika osiągnięcie naukowe stanowi znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej - nauki o zarządzaniu i jakości. Spełnia on więc warunek 2.

Warunek 3 – wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej

Oceniając aktywność naukową dr Mariusza Sołtysika po uzyskaniu stopnia doktora należy wskazać na opublikowanie łącznie 25 prac, w tym:

- 1 monografii,
- 8 rozdziałów w monografiach,
- 3 redakcji monografii,
- 12 artykułów w języku angielskim,
- 1 artykuł w języku polskim.

Kandydat posiada w swoim dorobku 9 prac w czasopismach posiadających Impact Factor. Jego Sumaryczny IF wynosi - 56.466 (WoS), zaś sumaryczny CiteScore - 74.1 (Scopus). Indeks H dr Mariusza Sołtysika wynosi odpowiednio: 7 (Google Scholar), 3 (WoS) oraz 3 (Scopus). Jego wskaźniki cytowań wynoszą: Google Scholar = 215, WoS = 22 (20 – bez autocytowań) oraz Scopus = 22 (20 – bez autocytowań).

Wśród czasopism, w których dr Mariusz Sołtysik publikował można wskazać m.in: *Administrative Sciences*, *Urban Climate* (IF=5.731), *Frontiers in Bioengineering and Biotechnology* (IF=5.890), *Education Sciences*, *Science of the Total Environment* (IF=7.963), *Sustainability* (IF=3.251), *Chemosphere* (IF=7.086), *Journal Waste Management* (IF=7.145), *Environmental Impact Assessment Review* (IF=4.549) czy *Business Strategy and the Environment* (IF=10.302).

Osiągnięcia dydaktyczne, organizacyjne i popularyzujące naukę Kandydata oceniam pozytywnie.

Dr Mariusz Sołtysik realizował również - w roli kierownika lub wykonawcy - szereg projektów badawczych, statutowych oraz własnych (m.in. badania statutowe Katedry Procesu Zarządzania, H2020, NCBiR, MNiSW).

Odbył także trzy miesięczny staż naukowy w Technical University of Kosice (01.06 – 31.08.2021 r.). Opiekunem stażu był Profesor Martin Straka.

Z punktu widzenia realizacji tej aktywności na innej uczelni należy wskazać, iż dr Mariusz Sołtysik współpracował m.in. z:

- FOM University of Applied Sciences Essen Germany (współpraca z Linda O’Riordan),
- School of Industrial Engineering and Management, KTH Royal Institute of Technology, Sweden (współpraca z Dr. Dilip Khatiwada, Assistant Professor),
- Asian Institute of Technology, AIT, Thailand (współpraca z Dr. P. Abdul Salam, Associate Professor oraz Dr. Sylvia Szabo, Assistant Professor),
- University of Ljubljana, School of Economics and Business (współpraca z Professor Vesna Žabkar),
- Kore University of Enna, Italy, Faculty of Engineering and Architecture (współpraca z Prof. Carlo Ingraio),
- Institut für Molekulare Mikrobiologie und Biotechnologie, Westfälische Wilhelms - Universität Münster (współpraca z Prof. Alexander Steinbuchel),
- Technical University of Kosice, Kosice, Slovakia (współpraca z Assoc. Prof. Ing. Martin STRAKA, Ph.D).

Uważam, że dr Mariusz Sołtysik spełnia warunek 3.

Konkluzja końcowa

Mając na uwadze wymogi prawne wobec osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego stwierdzam, iż przedstawione przez dr Mariusza Sołtysika osiągnięcie naukowe stanowi znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej. W konsekwencji, biorąc pod uwagę trzy omówione warunki, wynikające z art. 219 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. z 2021 r. poz. 478, 619), pozwala mi to na poparcie jego wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości.

Mariusz Sołtysik